

KAKO BITI NAJBOLJŠI

Vodi: Lana Prancer z Gosposi, Brežice, 12. januarja 2019

Takole. Lepo, lepo, toplo in srčno pozdravljeni tudi iz Naših sfer, iz Našega domovanja, ki prehaja tudi v vaš svet vašega zaupanja, življenja, a hkrati tudi žrtvovanja.

Moje imenovanje je lepo ali preprosto Oče Vnebovzetovstva ali le Oče.

To je dovolj. Kam kdo sodi, naj presodi sam, kot posameznik.

Lepo pozdravljeni vsi, ki ste se odzvali na Moje povabilo, predvsem v milijonskih svetovih, časih in prostorih. Moram priznati, da Sem bil resnično počaščen in malce »pocrkljan«, ker so se odzvali vsi. Vsi bi želeli poslušati tematiko, ki spreminja svet vsega, predvsem pa svet vsakogar.

Svet materije je svet čarobnega vstajenja, življenja in popotovanja. Vse se pričinja tukaj in sedaj. Vendar, le od tukaj in sedaj, kjer ste, kjer živite, kjer morda trpite, kjer tudi na koncu lesenite, se pričinja pravljica popotovanja, povezovanja Neba, življenja in predhodnega vsega.

Lepa, srčna zahvala Mojemu, kako naj opevam – ne Bom dejal ravno bratu, vendar Mojemu nasprotnemu polju ali področju, ki Mi omogoča danes tudi prevod in prenos informacij tja, kamor človeška noga nikoli ne upa stopiti, v najnižjo globino najnižjega vsega, kjer so ujetniki svojega lastnega mesa. Tisti, kateri so zgrešili svoje popotovanje, so danes tam, kjer pač so.

Vi, ki še niste zgrešili, ki se trudite, da ste, to kar ste, slava vam!

Ne stopajte po potah tistih v spodnjih sferah, ker od tam ni možnosti vračanja nazaj, še manj pa vračanja k Nam.

Svet vesoljnega obstoja je čarobna pravljica neskončnega popotovanja. Vsak popotnik, ki se odloči za pot gradnje, preoblikovanja, je pot spametovanja.

Preobrazbo delajo samo tisti, ki so jo potrebni – prvobitni, izvorni.

Nam tega ni potrebno! In veste zakaj?

Ker imamo lastno moč lastnih misli, lastne kreativnosti, lastne ljubezni, lastne popolnosti v svojih rokah.

Človek – tako majhen, tako zvedav, tako čaroben, tako popoln, tako vpijoč daleč pod Nami, daleč od najnižjega svetá Neba Nebá, njemu tujega vsega.

ZEMLJA JE SVET MATRICE ŽIVLJENJA, NA KATEREGA SE VPENJA VSE

Svet, v katerem ste, je svet matrice Življenja, na katerega se vpenja vse – popolnoma vse.

Svet Neba spušča svoje Odposlanike, da vam pristopajo na pomoč, da vas opomnijo, od kod ste in kam želite proč.

Svet zemeljskega Neba Nebá je Nam tuji svet, tujega vsegá. A je dobrodošel, ker je vaš, ker je svet Zemlje, kjer se luščijo spomini, energije in trpljenje.

Svet življenja je prostor, v kateremu potujete, hodite, stopate in kreirate. Popolnost je v vaših rokah.

Nižinski svet je svet trpljenja. Svet obupnega mučenja, obnavljanja in ponavljanja dogodkov, trenutkov, predvsem pa trpinčenja.

Mnogi korenjaki, ki si upajo govoriti: »Imajo vsaj toplo!« Drži! (op.: se sliši žvižg telefona) Vendar tam ni žvižganja. Tam ni takšnega luksuza! Ker tam je samo ozaveščanje bolečine in trpljenja.

V sredinskemu svetu, kjer se nahaja vaš korak, je moč prehajanja k njim – brez žvižganja, ali pa k Nam, z ljubeznijo v sebi.

VPETOST V SISTEM NAM DAJE SMRTNOST IN RAZKROJ

Zato človek, poskušaj razumeti!

Sistem, v kateremu ste vpeti, sistem, ki vas gradi, ki vas lovi, ki vas hromi, vam daje smrtnost in razkroj.

Zakaj imate smrtnost in razkroj?

Zato, ker se ujamete v lasten bit lastnih misli, ki jih je potrebno preoblikovati, spametovati in združiti s harmonijo tistega, od koder ste, kar znotraj ste.

Človek, sistem vam daje suženjstvo. Vas odmika od popolnosti. Zaradi tega trpite, ker mu ugodite. Ker se poklonite in služite, ste sužnji samega lastnega sistema.

Pa to rabite? Morda? Kdo bi vedel?

Razen vas, razen vsakogar izmed vas.

POPOLNOST, MOČ ČLOVEKA SE ISKRI ZNOTRAJ ZASNOVNIKA

Človek želi imeti popolnost. Popolnost se ne dobi po materialnosti. Popolnost, moč znotraj vsakogar se iskri znotraj zasnovnika.

Moč zasnovnika se povezuje s srcem, z drugim bitjem, spominom, kar ste nekoč tudi bili. Ljubeča energija srca je delček od shrambe popolnega vsegá, kamor vsakdo HOČE ITI, kamor vsakdo HOČE PREITI, saj hoče biti vsakdo le najboljši od najboljšega.

Vsi bi pobirali staro. Vsi bi pobirali, kar je že narejeno!

Človek, staro je za staro šaro! To so spomini! Življenje je kreacija popolnosti. Ne hlastajte po davnini. Hlastajte po življenju, po kreaciji, po kreativnosti. To je nekaj, kar imate. Kreacija popolnosti.

Ni davnina – je sedanost! In tukaj se prične vaša popotnica vašega popotovanja, vašega vstajanja, vaše zmage do vsega. Tudi do tega, da lahko pojedete domov.

Si lahko mislite, da le najboljši od najboljšega zmore iti in preiti? Si zmorete misliti, da le najboljše od najboljšega je popolna harmonija zavedanja vsega, ki zmorete preiti, tudi, če je popolna davnina zrušena do zadnjega praha spomina in ugonobljena.

**Človek – moč imaš v lastnih dlaneh, rokah! V lastni kreaciji duhá, ki ga imaš na dlani!
In tukaj se prične vse.**

Zasnovnik je čista izvirska energija. Neomadeževana. Lučka od Luči.

A kje se vidi ta lučka na vaših očeh? Je skorajda ni! Le kje je? Le kam se je potopila? Le kje se je zakrila?

Človek brez upanja, brez zaupanja, brez hrepenenja je prazna vreča, ki ne stoji nikjer, ampak se vije kot energija po tleh. Je sluzava. Je taktična. Je zavita. Je pretkana. Je podla. Je zlobna. Ni hudomušna, ni igriva, ampak je spolzka in opolzka.

Prav to posameznika spravlja v težino nelagodja. Prav to je tisto, kjer ljudje drug na drugem začutite in se drug drugega bojite, drug drugemu odmikate. Pa saj ste samo ljudje! Vsaj navzven. Ah, v notranjosti se svet tukaj šele prične in ne konča.

MOČ MISLI JE OSNOVA ZA KREATIVNOST

Moč misli je osnova za kreativnost.

Kaj mislite, kako je Izvor naredil vse, kar je?

Preoblikovanje misli, hrepenenje, energija, je kreativnost, ki poganja vse.

Izvor je najprej ustvaril misel, kako bi bilo, če bi bilo? Kako bi bilo najbolje? Kako bi bilo morda še boljše?

Iz vsega je iztisnil in ustvaril kreacijo Boga, Sam Sebe kot Popotnika. Kot Popotnika, ki je širil Njegovo misel, Njegovo Besedo, Njegovo Dejanje in Njegovo Moč.

Bog je potoval in se kesal, kajti vsi so hlastali za tem, kar je Bog. Civilizacije in vrste so izginjale. Le zakaj? Ker nekateri niso zmogli sprejeti, da je Bog le eden, da je Izvor le eden.

Ne morete biti Izvor, ste pa lahko bog lastne kreativnosti.

Zakaj pravim tako?

Zato, ker od začetka, ko je Izvor postavil Boga, Sebe kot Vladnega vsega, je ustoličil svojo lastno energijo, da bi izoblikoval, da bi podajal, da bi živel, da bi svet ob Njem cvetel.

Pa se najdejo posamezni padalci, kot jim pravite pri vas, tudi pri Nas – odluščki Smo jim pravili, Smo jih opevali. Samo tisti, ki so hoteli biti On in biti boljši od Njega Samega, so tonili od Njega, ker so ustvarjali nasprotno polje tekmovalnosti.

Vse, kar je imel Izvor, vse, kar ima Bog, vse imate vi, ker ste prva kreacija Misli in Energije Njegovega utripa vi!

Torej, zakaj ne bi bili kreacija, kreativna energija vsega, popolnega, božanstva?

Vse ste lahko, če ne prehajate točko grabežljivosti.

Grabežljivost je tisto nekaj, ko vi hočete več od drugega. Zavestno! Ko si postavite program, da boste nekoga ali na račun nekoga zmagovali, prehajali, v popolnosti se pretakali. To je tisto nekaj, kjer so spolzka tla, da padete pod tla!

Človek, meso mesa tega svetá, ima v sebi vse od vsakogar!

Spomni so trenutki, ki jih oblikujete in več davninskih podob kot prebudite, močnejši ste.

Hudo tistim, ki so bili skozi davnino slabi, zlobni in hudobni, ki so ščuvali, ki so sekali, ki so ugonabljali, imajo vodstvo, ki jim dela težino.

A tudi to vodstvo, takšno vodstvo se dá nadzorovati, se da premagati, se ga da zamenjati, če zadnji obstoječi, zasnovnik, tisto, kar ste vi, v temu življenju, ZAVESTNO POSTAVLJA, ZAVESTNO LOČI, ZAVESTNO OBLIKUJE IN HREPENI PO NAJBOLJŠEM.

Takrat je trpljenje, takrat je bolečina, ampak se zmorete izviti.

Le ne jokati, ne kričati, ne godrnjati, da so drugi krivi za to, da ste živi! Vi sami ste krivi! Nihče drug ni kriv, ker ste soustvarjali, ker ste sprejemali, ker ste dopuščali, da so vas zgradili.

Duša mesa je tujega od vas, je tuja od vsega in od vsakogar. Dušo mesa izpuščate v razčrvičenje in pozabljate na njo. Bitja, ki se luščijo po deležih, postopoma izdihavajo in se na koncu sestavljajo v različne skupke ali v eno podobo, če jo seveda želijo.

Okostenela gmota je svoja energija. Je svoja misel. Je samostojna misel. Je tista okostenela gmota, ki jo vi tako radi rišete po svojih trupih – kosti, smrt, ne življenje! Kaj vam je, ljubi človek?! Kaj častite? Po čem hrepenite?

Vse, kar dajete okostenelega na sebe, oblačite se v okostenelost, častite obrede, spodbujate in se povezujete s prostorom, kjer vam ni mesta! Ali pa? Kdo bi vedel?

In bolj ko častite, bolj lesenite, bolj otopivate, bolj tonete od ljubezni, se izgubljate in vaša kreativnost postane nična! Postanete rušilni. Postanete neprijetni!

Človek, kar oblečeš, to si! Človek, kar slečeš, to zopet si, ker vse, kar podpirate, čemur namenjate energijo, kar crkljate, to častite, to pridobite!

Bodite pozorni, prebudite se!

Duhovnost zemeljskega življenja je ena velika močna ujetost.

Skozi glasbo, skozi zvok, skozi to, kar poslušate, kar častite, bodite budni – to je nekaj, kar vas vodi! Zato častite. Zato si rišete. Zato si pišete.

Ljudje, ko se slečete in pogledate svojo lepoto tatujev, je to osnova, da vidite, kdo vas sestavlja. Pa smo! Ne zato, da bi vam oporekal.

Oblačite se, kar vam ustreza. Rešite, kar vam ustreza. Vendar, to je osnova, da vidite, kdo vas vodi, kdo sodeluje, kdo soustvarja vašo kreacijo vaših misli, vašega zavedanja.

NE RABIMO BITI VODENI OD DRUGIH, BODIMO VODENI OD SEBE ZA SEBE

Človek, zbudi se!

Ne rabite biti vodeni od drugih! Bodite vodeni od sebe za sebe!

Ko človek začuti sam sebe znotraj sebe, začuti ljubezen, začuti toplino, ki ga preveva, ki se preliva. Začuti močno vez s svetom zgoraj.

Ko človek prične hlastati za nečem, kar je dom; ko prične človek hlastati, da se želi vrniti domov, da želi preiti domov, je to znamenje, da ima znotraj ovoj močno aktiviran. Prav okoli zasnovnika se aktivira njegova avra. Znotraj sebe ali znotraj posameznika se iskri energija, ki vije okoli in okoli.

In ta energija lesketa postane magnet, odbojnik in zmagovalec.

Ko nekdo hrepeni znotraj po nečem, kar ga žene, se iz njega, iz posameznika, prav zaradi te ovojnice, zliva energija – ali navzgor ali navzdol.

Ko pričnete, se Bom obrnil na Zgornji pol, pričnete hlastati za nečem, da ste boljši, da ste najboljši, da si želite izpolniti svoje poslanstvo v taki točki, da čutite znotraj, da je popolnost tisto nekaj, kar vam kreacija uma pogosti.

Ko vi pričnete oddajati odboj hrepenenja, želje po ustoličenju, po preoblikovanju, po preobleki, po zmagi, po tem, da ste ljubezen, da ste popolnost, da ste najboljši od najboljšega znotraj sebe, se pričnete ločevati od vseh bitij, ki so nasprotujoči se.

Torej, v osnovi takoj se ločite med življenjem in med globino.

NAŠ UM JE BREZMEJNA MOČ ENERGIJE, KI JO JE POTREBNO IZOBLIKOVATI

Polovico zgodbe narejeno!

Globina, usedline, tisto nekaj temnega, ni več priložnosti, da bi se spajale z vami, ker se vaša energija hrepenenja, želje in ljubezni oddaja navzgor.

In najprej, ko preidete v to fazo, se ovojnica zasnovnika odbije navzgor v um. Um, popolna božanska, kaj naj opevam?, retrogradnja vsega.

Um je brezmejen, tako kot Izvor – brezmejna moč Energije, katero je le potrebno usmeriti. Tako kot starš otrok. Tako kot starš izoblikuje, usmerja, vodi, fokusira, kaj je prav in kaj narobe, kakšno bo nebo, kakšna bo trava, kakšna bo hrana, kakšna bo zelenjava. Ko preoblikuje po sistemu svojega otroka – enako **vi znotraj kot vodilni, kot zasnovni zmorete izoblikovati svoj um.**

Um je prostor vsega, kar je kdaj koli bilo. Um je brezmejen. V njemu lahko kreirate, ustvarjate vse.

Um je podoba Izvora. V njemu imate shranjeno vse odtise vsega, od vsakogar, od vsega, kar se je kdaj koli, s komurkoli srečalo, dotaknilo, prišlo, se podalo kot misel, kot energija, kot dotik. Vse. Vse. Vse. Vse. Vse.

Si predstavljate, da imate velik lonec, kot lonček kuhaj, iz katerega lahko postanete najboljši od najboljšega?

Imate prostor, v kateremu vi lahko, v pravem pomenu besede, izoblikujete življenjsko matrico vsega.

Tam je prostor za slikanje, ustvarjanje, preoblikovanje. Za vse, kar se spomnite, za vse, kar si zaupate. Za čisto vse, kar si ne upate spregovoriti, je prostor vaših misli. Tako zelo enostavno.

Zaradi vašega hrepenenja ali nečesa, kar vi oddajate na neki navidezno nezavedni ravni, se prične odganjati, odzvanjati, vibrirati impulz v možgan.

V nekemu trenutku možgan kot drugo bitje, kot prostor izoblikovanja, prične poslušati spodnji nivo, nivo hrepenenja, nivo zasnovnika, srčnega popotnika.

Skozi to um prične izoblikovati in podajati ideje.

To pomeni, če nekdo spodaj hrepeni za lepim stolom, da želi doma okrasiti prostor z božanskim stolom, mu bo um podajal izbor. Tako kot vi, ko se usedete na vaš, kako pravite?, Google, teta Google, internet – mislim, da Sem pravilno prevedel, se pravi, vtipkavate in pregledujete stole. Vam prihajajo različne podobe različnih struktur. Ponudba takšna in drugačna. In vi to na videzni, na vizuelni ravni vidite.

Kadar pa vi želite iz sebe ustvariti kreativnost novega sedala – o la la, tam je vaša zmaga! Takrat vam prične vaš možgan oddajati signal. Morda bi vzel stol z eno podkvico. Morda bi vzeli stol s tremi nogami? Morda s takšno podobo in drugačno?

In v misli vam pričnejo prihajati različne ideje. Le zakaj?

Ker je vaš možgan teta Google, ki vam kot podoba interpola, kot podoba nekoga, vašega interneta, nekkih povezav, podaja slike različnega vsega, kar je nekoč zapisal, ker je videl, ker je sprejel.

Torej, naenkrat se vam lahko utrnejo ideje po božanskih stolih – s stolom, ki je lahko do stropa; s stolom brez sedala; s stolom, ki se giba. Stol je lahko na milijone in edinstven način.

Torej, kreativnost se prične, ne v možganu, ampak pri vas, ker oddate nalogo, kaj želite, po čem zahrepenite.

Pazite to!

Ko posameznik prične hrepeneti po nečem, mu možgan prične ponujati ideje – kot list na list, kot ideja na idejo. In vi naenkrat pričnete razmišljati in ideje vam kar tečejo in tečejo in tečejo. No, če seveda poslušate svoj možgan.

Takrat vi lahko dobite idejo. Grem v to trgovino. Grem v ono trgovino. Grem k temu mizarju, morda k temu tesarju. Morda bom to. Morda bom tako. Morda bom starega izoblikoval. Morda bi tako.

Torej, možgan vam daje kartice. Možgan vam daje slike nečesa, kar je nekoč že bilo.

Torej, v možganu imate shrambo od prvega trenutka, ko ste se zagibali. Pa ne na Zemlji! Zemlja je, joj, joj, joj – tisto, kar je v Izvoru, kar ne znate šteti, ker nimate števil, ker je vaš čas čisto zmoten in čisto v kontrastu z vsemi ostalimi časi in pasovi, različnih svetov in celo z različnimi časi in zavedanji prostorov spodaj, prostorov zgoraj, prostorov znotraj, prostorov vzporednih in kompaktnih. Vsepovsod imate samo zmedo na Zemlji!

Zato imate enako zmedo tukaj, v možganu.

Torej, kreativnost ali osnova, ki jo izoblikujete, je osnova, v kateri boste vi NAJPREJ IZOBLIKOVALI, KAJ SPLOH HOČETE! Znotraj!

Torej, razumete – na primer, stol, kot Sem dejal. Naloga: »Rabim novi stol.«

Torej, možgan sprejme – nekdo spodaj potrebuje novi stol. Kam ga iti iskati, torej vam že pokaže prostore, vam že pokaže kraje, vam že pokaže ideje.

Torej, ko vi v naslednjemu koraku izberete prostor, kamor si greste ogledati, pridete v prostor, morda trgovine, v katerem vi vidite približek nečesa, kar ste iskali ali pa nič od tega. In svojemu možganu dejansko pravite: »Tukaj ni tega, kar jaz iščem!« Torej, možgan že da nov signal. Možgan sam po sebi ne bo razmišljal, če mu vi ne boste dejali: »Rabim to. Rabim to. Rabim to. Potrebujem to. Želim si to. Hrepenim po tem.«

Torej, možgan je prostor najmočnejšega izvora, kjer imate vse.

Misel, sama po sebi, je energija, ki vre, puhti in izgleda tako kot vulkan, ki diha. In tu in tam malo pride na površje, tega dima, tu in tam se kje kaj zlije, razlije, preoblikuje.

Možgan je torej energija, sveti prostor izoblikovanj. In v takšni energiji vi lahko sebe izoblikujete v karkoli želite.

Bodite pozorni!

Kako biti najboljši od najboljšega je torej najprej ideja, da znotraj v telesu sploh dojamete, kateri člen v verigi ste v življenju! Ali ste zadnji kot zasnovni in to tudi živite? Kar pomeni, da ste vedno upornik.

Torej, vedno znova, karkoli vam prihaja naproti v telesu, izven telesa, okoli v telesu, karkoli, vedno nekaj: »Mmm, jaz bi drugače. Hm, ne ni mi to dobro!« Mmm, vedno nekaj, nekaj, nekaj.

Torej, to je prvi znak, kjer je zasnovnik aktiven in sodeluje: »Nočem tega, ne želim tega. Želim tako. Želim tako. Hočem. Zahtevam. Pričakujem. Postavljam. Kreiram.« Torej, odgovornost prevzema zasnovnik.

Imate pa drugo vrsto, kjer zasnovnik spi ali pa je bil zabarantan znotraj, v telesu, ker je preveč dajal pozornosti tistim težkim in so ga prelili. In potem težina prevzame življenje.

Ali pa po drugi strani, srečni tisti, ki ste se nagibali v smer ljubezni, popolnosti, da imate prevzeto energijo in zlito na sebe in povezano energijo ljubezni, popolnosti, očarljivosti, šarmantnosti, nedotakljivosti, srčnosti in popolno perfekcijo tistega, kar je Zgoraj. Torej, srečni tisti!

Tisti imate toplino, milino in morda, tu in tam, kakšno takšno udarno energijo, da malce zrušite, da malce preoblikujete, da malce rušite ljudi okoli sebe. To rabijo!

NAJBOLJŠI LAHKO POSTANEMO ŠELE TAKRAT, KO SI UPAMO BITI TO, KAR SMO IN STATI ZA SVOJIMI ODLOČITVAMI

Ampak, kako znotraj biti najboljši?

Duhovnost ne pravi, da smete biti najboljši!

Bog pravi: »Ne, ne smete biti najboljši, ker sem Jaz najboljši!« Če verjamete?!

Kakorkoli se obračate, najboljši pomeni tekmovalen. Pa je to res? Kaj vse to drži? Kaj vaše teze res držijo?

Zmotne so!

Vse se prične najprej znotraj vas! Vi ste kreacija!

Torej, najti sam sebe in stati za tem, kdo ste, kaj ste in zakaj ste. Če ste oseba, ki je dobra in želi biti dobra in živi za to, da je dobra, bodite dobri!

Če ste zlobni in želite biti zlobni – stojte za tem! Bodite zlobni!

Če čutite, da ste v telesu, v moškem telesu in čutite žensko energijo, pa bodite ženska, če vam tako ustreza! Kaj komu mar, kaj si drugi mislijo?! Saj je tega že dovolj!

Ali pa, če ste v ženskemu telesu kaj drugega – bodite tisto, kar ste!

Ni pomembno!

IZOBLIKUJTE SE! To je prva stopnja v tem, da izoblikujete svojo moč. Ker si upate biti to, kar ste! Ali razumete?

ZGRADITI SI MORAMO LASTNI STEBER TRDNOSTI

Biti to kar ste, je vaš steber trdnosti. To je osnova.

Od tukaj se prične rušenje vseh standardov na vaši bazi! Torej, ko ste trden steber, padajo v okolici vsi programi, ki so zasidrani tisočletja, stoletja. Kdo bi vedel, od kod in kdaj – morda že milijonska leta?!

Ampak, to rabite!

Ker le trden steber je zmožen narediti najboljše od najboljšega. Je zmožen stati za spremembami. Je zmožen spremeniti ta vaš nori svet, ki je tako očarljivo popoln in božanski.

Vsak dodaja košček svojega dotoka v mozaik vesoljnega obstoja zemeljskega življenja.

No, in od trdnega stebra naprej, se pravi, ko upate biti to kar ste, je osnova, da več ne lažete, da se več ne skrivate, da več ne gledate, kaj si kdo misli. Svet okoli vas se bo krohotal, se bo zgražal, bo padal, bo obsojal, bo pikal.

Najbolj modri pa bodo molčali in stali. To bodite vi – tisti drugi! Bodite modri!

Kaj vas briga, kakšen je kdo drugi!

Postavite se za sebe! Postavite sebe! Samo to je vaše delo.

Če bi vsak na Zemlji sestavljal le sebe, Zemlja, draga vas domača, res bi bila popolna in očarljiva. Ker pa se ves čas obremenjujete z drugimi in fokus prelagate na druge in iščete zaklade tam, kjer jih ni, pa prehajate v fazo, v kateri niste sposobni zgraditi trden steber.

Zato bodite izobčenci. Bodite drugačni. Bodite to, kar ste!

Ali ste zgoraj ali ste spodaj ali ste karkoli znotraj telesa, samo bodite. Če se čez sto let premislite, bodite kaj drugega, ni pomembno! Takrat boste razmišljali. Sedaj razmišljajte to, kar ste.

In ko zgradite osnoven steber, osnovno energijo znotraj sebe, se vam odpre portal. Portal v sveti prostor, kjer vam um ugodi, izoblikuje idejo in vam razprši, torej, energijo na vse smeri.

Znotraj ste steber. Torej ste kot cvet, kot bilka, kot travnata bilka ali drevo kot deblo, ki ima na vrhu, kjer je um, razprto energijo krošnje. Torej, postanete odprti cvet. Energije vsake izvirne ideje, vsake vaše misli, se tako kot znotraj, popek ob popek gnetejo in v nekemu trenutku se odpre vsak popek znotraj tega božanskega cveta in nastanejo kozmični žarki. Svetloba, ki seva na vse smeri. Različne barvitosti. Kajti, različna so hrepenenja, različna so pota, kot pravijo, pravite, hm, mnogi bodo še pravili: »Različna so pota Gospodova.«

Gospod je vsak posameznik. Ne Jaz. Ne Jezus. Ne Brahma. Niti Lana. Vsakdo je svoja pot! Vsakdo je svoj steber. Vsakdo je svoja kreacija.

Ko oddate svoje žarke, se svetite kot cvet, kot sonce ali pa kdo bi vedel, ideje so različne.

Vsaka ideja, ki se kreira znotraj posameznika, se barvitostno obarva. Le zakaj?

Pazite!

Ker se poveže na stopnjo čakre. Čakre so nivoji. Nivoji so ujeti spomini. Nivoji, ki so ujeti spomini – znotraj imate shrambo, od koder vaš možgan črpa, ponuja, predlaga, izoblikuje, daje na površje.

In če greste v zgornji del in postanete kot barvitostna svetloba vsega, na vsako nitko, na vsak oddani las se pripne nekdo, energija nekoga od nekod. Lahko se na takšno vašo željo, idejo ali predlog vpne energija, ki jo je že kreirala. Lahko, da je to iz davninske shrambe. Lahko, da je to nekdo, ki nekoč ni zmozel nekaj narediti in dobi priložnost, da končno izpelje popotnico in svojo zmago. Lahko, da je nekdo kot vaš vodnik. Lahko, da je nekdo, ki je nad vami kot Usojen. Milijon različnih idej, različnih bitij, nešteto vaših kreacij se pripenja in odzvanja na različna bitja.

Ko se nekdo odzove vam, tako kot Sanjski duh, odda signal in prične iskati v svojem socvetju privrženca, ki izoblikujejo ali poskušajo najprej v predčasu narediti, vam ugoditi, vam postaviti zapis, kako bi bilo, če bi bilo in kako bo, ko bo. Razumete?

To je prihajajoči kreativni čas. To ni nekaj, kar vi kot Sanjskega duha odpošljete, ampak, to je nekaj, kar vi sproti lahko kreirate in ustvarjate.

Ko vi, v takšnem sistemu te notranje cvetke, energije izoblikujete, se cvetek ob cvetek dobesedno razpre. Se vsakdo, ki se je odzval tam zunaj na določeno idejo in je pripeljal svojo grupo ljudi, bitij, takšnih in drugačnih, nešteto jih je, se odzovejo iz njih laski, ali navzgor ali navzdol. Torej, zavisi, v kateri svet vaše želje tonejo.

Ko in kadar vsi ti posamezniki gredo skupaj v en skupni cilj, se ne razpršujejo navzven, ampak se povežejo v en cvet, kot bi se ogromen cvet, vse te pelodke znotraj pokril, se pravi, nastane ena sulica, en fokus, ena smer, eno spoznanje, ena moč. Torej, takrat se zgoraj odzove vaš Najvišji od Najvišjega.

To nisem Jaz. To ni nekdo iz Mojih strani sinov ali nekdo, ki je postavljen za nekaj drugega. Recimo temu tako, da Bog nima kaj drugega delati kot le občudovati.

Ampak, saj veste. Vsakdo, kot človek ima skupek bitij in med njimi je stroga hierarhija. In vi se vpnete na ta vrh.

Torej, vsi ti, ki so po nivojih, ki so se odzvanjali, se vpnejo na enega. Ta pa je nosilec vsega.

KO SE NAJVIŠJI OD NAŠEGA VRHA POVEŽE Z NAŠIM ZASNOVNIKOM, NAS PRIČNE GNATI V PRAVO, ZAČRTANO SMER

Ko se vaš vrh odzove na vso vašo kreacijo, se od zgoraj navzdol, skozi energetski portal na vas, kot na zasnovnika, poveže vaš vrh. Vaš najvišji se poveže z vami kot z zasnovnikom.

Tedaj se zgodi, da vas nekdo dobesedno žene v pravo, začrtano smer. Takrat vas prične nekdo spodbujati. To ni instinkt. Instinkt je diagonalno zadaj, na desni strani ali ob strani – zavisi od posameznika, saj je bitje, saj ni stroj, saj ga ne prikujete, kot nekateri pravite: »Točno na tej lokaciji!« Zakaj pa človek ni ves čas na točno tej postelji?

Vidite, vsi se gibamo. Vse se premika, saj je energija živa, saj se pretaka. Tega se zavedajte.

Ko se vrh od vrhá, vašega najvišjega odzove na vas, se prične vaša zmaga.

Zakaj?

Ker vas bo nekdo pričel gnati: »To je dober projekt. To je dobro! Naredi tako! Sposoben si! Bom. Saj bo! Naredi to. Oprimi se tega. Primi to. Pogovori se tukaj. Naredi to.« In vas prične neka sila gnati naprej.

Ko vas ta sila žene naprej imate občutek, da boste gore premaknili, da boste gore zrušili. In točno to, točno to vi rabite!

Ko pridete v to točko, se vi počasi začnete zavedati svoje skrite moči. Sami v sebe, »sami v sebe« navidezno verujete. Točno veste, da morate, ker vas nekaj neizmerno žene. Kdo vas žene? Vaš vrh! Kdo ne obupa? Vaš vrh. Kdo je nezmotljiv? Vaš vrh. Zato, ker je povezal vse vaše misli in vam odzvanja kreacijo vaših misli.

Pazite to!

Tedaj v vas zraste neizmerna moč, da zmorete, da boste, da hočete, da morate. Tukaj več ni ovir. Tukaj samo veste, da plujete, da morate, da podirate, da rušite, izoblikujete, na novo postavljate, da ste kreator, da ste sanjač, da ste tisti, ki lahko spremenite svet.

SANJE LAHKO POSTANEJO RESNIČNOST, ČE NE POSLUŠAMO SVETÁ OKOLI SEBE

In pridete v tej eksploziji na vrata, morda svoje matere, na vrata morda svojega partnerja, očeta, morda na vrata svojega najbližjega, ki ga imate radi in mu rečete: »Vem, kaj moram! Vem, kaj bom!«

In iz vas in leti in leti in letijo ideje.

In nekdo vas posluša in pravi: »Kaj ti si v redu? Kaj tebi se je malo zameglilo? Tebi se je čisto zasukalo!«

Če imate dobro prijateljico bo dejala: »Ja ja ja, to to. Ja ja, lahko bi bilo to!« Se bo obrnila naokoli, pa bo rekla: »Tej se je pa zmešalo! Ona je pa zblojena! Ona je pa nora! Za umobolnico je! Ja ja, nekaj se dogaja z njo. Zagotovo je bila na duhovni delavnici! Nekdo jo je čisto zmedel! Zagotovo Lana! Nekdo, nekdo iz tega konca!«

Verjemite, tako se odzvanjajo pogovori. In kaj se takrat zgodi?

Nekdo, ki je bil kot tempirana bomba lastne zmage, ugotovi, da je njegova ideja morda zgrešena. Še huje, najbolj nora! Še težje, najbolj neumna. In potem ves poklapan odide domov in pravi: »Ja ja, morda ima moja prijateljica prav. Ja ja, morda ima moj prijatelj prav. Morda moj oče, morda moja mama?« Kdo bi vedel, h kom se zateče vsak posameznik?

In vaše sanje, vaša moč počasi polzi navzdol ali se počasi zapirate in upate, da tisti nekdo čim prej pozabi o vaših norih idejah, ker vas ne razume! Ha, če pa vas je razumel, pa je morda za trenutek celo pomislil: »Uuuu, dobra ideja! Morda jo lahko izpeljem sam!«

In kraja idej. Vsekakor! In prav je, da pride do kraje idej, če si ne zaupate!

Če pa imate, ne bom dejal po vaše domače, ker me boste vrgli iz stola, bom dejal, če imate pogum in svoj temperament, svojo moč, svoj steber, pa boste dejali: »Dobro. Prijateljica ne verjame vame. Prijatelj ne zaupa vame. Oče misli, da sem nor. Mama misli, da sem za kam drugam. Nikogar nimam, ki bi me razumel. Morda sem nor?«

Ali pa vztrajam in si mislim: »Figo mi je mar, kaj si kdo misli!« In se v vas prične tretirati, ustvarjati upor: »Jaz bom to naredil! Jaz bom to naredila, pa če verjameš ali ne! Jaz vem, da to moram! Jaz vem, da to hočem! Jaz vem, da to je meni zmaga!«

In tedaj se zgodi vaša zmaga.

Tisti nekdo, ki je zgoraj, se v trenutku spusti preko vas, kot bi se razlila energija in odpre portal. Višina se z vami združi. Okoli vas zasije vesoljni naboj vaše kreativnosti. In ta nekdo vam pravi: »Zmoreš in bom. Skupaj bova naredila. To boš naredil! To je tisto pravo.«

In od tistega trenutka dalje ni več poti nazaj, ker so le še poti naprej in navzgor.

In tedaj padate na preizkušnjah. Poskušate odpreti vrata.

V trenutku, ko se naslonite na nekoga drugega, da vam bo pomagal, padete nazaj, ker vas ne slišijo, ker vas ne razumejo, ker vas ne upajo spustiti naprej! Ker kaj, če vi živite svoje sanje, kaj če jih prehitite, kaj če postanete slavni? Kaj če postanete bogati? Kaj če vam posel dobro steče? Kaj če kaj dobrega prinesete svetu, več kot oni?

Preprosto!

Točno to rabite! Točno to rabite! Ker le takrat se najlepši cvet rodi. Le takrat zmagate vsi.

Pa veste zakaj?

Zato, ker tisti, ki hoče, ki ve, ki mora, ki ga znotraj žene tako močno, da bo skreiral najboljše od najboljšega, k njemu, prav tisti vrh od vrhá, prične vabiti in pripelje bitja Usode in Svetlobe. Usode, lepote, popolnosti, očarljivosti, vsega skupnega. Skupna zmaga! To je tisto, zakaj sanje postanejo resničnost.

In vi ste lahko svoje sanje. Samo ne poslušajte svetá okoli sebe. Če ne verjamejo v vas, figo vam je mar! Ali jih rabite? Ali ste jih rabili, da ste skreirali svojo misel? Niste! Ker niso bili vaš um, ker niso oni vaš zasnovnik!

Zakaj bi se torej ustavili? Dajte en dober razlog – zakaj ne bi zmagali? Zato, ker mislite, da boste tam potrebovali njih? Nee!

Zato, ker vse, kar boste kreirali, v vse, kar boste verovali, v vse boste vlagali energijo, ki bo k vam pritegnila enako misleče, enako čuteče, enako čuječe. Kajti, skozi vas se gradi mreža.

Mreža, ki jo postavljate, je mreža, ki teče iz vaših senc in se pripenja na vaše sence.

Je fokus, ki se pripenja skozi čelno čakro.

Energija, ki teče in se vpenja.

Je energija, ki se steka iz različnih prostorov in se vpenja in nastaja in tvori Rožo življenja.

Neskončna energija, kjer vi miselno ne rabite izbrati: »Ta mi mora pomagati. Ta je tisti, ki mi lahko odpre moje sanje.« Ne. Ne.

Vi sami ste tista kreacija, ki si zmorete odpreti svoje sanje. Vi ste neizmerna moč. Vi ste tisto najbolj cenjeno in najbolj spoštovano. In ko pridete v to fazo, vas nihče več ne zmore spodnesti. Nihče več vam ne more reči: »Tvoje sanje so ena velika zmešnjava! Tvoje sanje nikoli ne bodo realizirane. To je laž!«

Ko vsak posameznik zmore znotraj verovati v sebe, postane živi steber, postane najboljši od najboljšega, ker je vrh spojil s seboj. Od tu dalje nihče več vas ne more ustaviti.

Nekdo se je pošalil: »Hm. Smrt!« Tudi ta vas ne more ustaviti, ker se kreacija kreira točno tukaj, točno toliko kot se mora. Saj veste, vse je postavljeno navidezno na ključ. Marsikdo pravi, vse je izoblikovano v postavitvi, kjer vi imate postavljene smeri kot, da je vse točno tako kot mora biti. Pa ni tako!

Energija je živa. Vi dobite v osnovi popotnico: izoblikovali boste to, preoblikovali boste to, spremenili boste to, pojedli boste to, to in to. Šli boste tam in tam. Kako pa boste prišli od točke Brežice do točke Ljubljane, pa je vaša pot! Ali boste šli naokoli. Ali boste šli po avtocesti. Ali boste šli z avionom, morda z balonom – kdo bi vedel, kako si boste izbrali? Vaše je!

Torej, ne razmišljajte, da je vse zacementirano, ker ni! Ker, če bi bilo zacementirano, se ne bi zjutraj petkrat preoblekli. Daste eno krilce, pa ugotovite, da vam to krilce ne ustreza. Dobro, tudi Meni najbolj danes ne ustreza! Ampak, vseeno! Torej, lepa si, lepa. Ne se bati! Lepa!

Pravi, da imam tudi Sam včasih krilce krajše od Njenega. Ima prav! Ker v Našem svetu imamo kratka krilca tudi moški. Ampak, imamo vse tako zelo postavljeno, da se nič ne vidi, da ne boste mislile, dekleta kot vidim, da vam delajo buurne ideje. (smeh)

To je že dobra kreacija! Ampak, ne binglja kar tako! Ne bojte se! (smeh) Tudi moškimi tam, ne Bom dejal, saj veste, vsak ima pravico razmišljanja! Ampak, misli tečejo v mrežo, tako, da se včasih res lahko človek pozabava z vašimi mislimi!

Ampak, veste, če imamo kratka krilca, imamo vse na svoji strani tako, kako naj opevam?, privezano. Mi nimamo takšnih bokсарc in gatk in tangic in ne vem, kaj še vse imate v vašem svetu? Saj je zelo seksi. Ampak, vseeno, Mi imamo malce drugače. Bolj po domače, bom dejal. Ampak, nič se ne vidi! Tudi, če je več ali manj! Vseeno! Vidijo se pa noge. To pa je veliko! In moram priznati, da imamo dobre noge! (smeh, ploskanje) Ja!

Morda zato sedim na takšnem dekletu, ki ima dobre noge! (smeh, ploskanje) Dobre noge!

Vsekakor pa, da ne boste mislili, da v Našem svetu hodimo vsi v kratkih krilcih! Imamo tudi dolga krila, do tal, ampak samo kot takšne provizoriš halje, kako naj drugače izoblikujem? Malce s kakšno prevezo. Včasih, ko obhajamo tudi s kakšnimi dišavami in potem zadiši vse okoli vas in mislite, da smo se na parfumirali, pa imamo samo kadila. Tako, da malce malce boste vedeli, zakaj pridišimo včasih malce naokoli.

Ampak, kakorkoli že. Vrnimo se k izvirnosti, k moči znotraj vas.

Ko vi sestavite to, ste vi najmočnejša vez znotraj sebe. Takrat se čudeži dogajajo.

Po enakemu postopku se je dogajalo v Izvoru od začetka.

Kaj vi mislite, da vse, kar je Bog izoblikoval, so se vsi strinjali in dejali: »To je pa dobro!« Kaj mislite, da je v samemu začetku, ko so bili še Marsansi in prvotne civilizacije, ki jih je tudi zelo fantastično opevala in opisala Lana v Svoji Božji knjigi. Tukaj Te moram pohvaliti! Ampak, kakorkoli že, moram priznati, da marsikdo se spomni svojega popotovanja prav od tam. Ampak, že tam, v prvotnemu izoblikovanju, so bile posamezne cvetke. Žal, zopet ženske! Ženske vedno nekaj delajo drugače – tako v začetnem Izvornemu delu kot tudi sedaj. **Ženske ste res ene trmoglavke, tako ali drugače! Ampak, delate svet popoln! Zato bodite malce svojeglave, tako ali drugače, samo ne bodite škodljive, ne bodite zlobne.**

In ne služite sistemu, ker sistem zaslužni vas, vas pa globina!

KER IMAMO NEIZMERNO MOČ ZNOTRAJ SEBE, SMO LASTNI KREATORJI, ZATO MORAMO STATI ZA SVOJIMI ODLOČITVAMI

Pazite!

To mejo lovite, do kod vi čutite, da je prav in do kod vi ne čutite tega, kar je prav. Ker, ko ste ozaveščeni, ko veste, kako in kaj, imate vse vajeti v svojih rokah. S tem pa stojite za odločitvami – ali v pozitivno ali v negativno. In ker imate vajeti v svojih rokah, ker imate neizmerno moč znotraj sebe in znotraj vsegá, ste lasten kreator in stojite za lastno karmo, lastnimi zapisi. Kdo bi si mislil?!

Zato stojte za tem, kar pomislite, kar date, kar skreirate. Ne sestopajte.

In NIKOLI IN NIKDAR SEBE NE KRITIZIRAJTE! NE GRAJAJTE SE! Kajti, ko grajate, rušite bitja, ki verujejo, ki podpirajo, ki dodajajo, ki pomagajo, ki poskušajo dodati svoj ton.

In dragi moji, ko nekaj naredite, ne bodite perfekcionisti!

Saj veste, ko pred enim letom pričnete imate eno idejo. Čez eno leto dni se že spremenite, že dozorite, morda drugačen pogled dobite in že kritizirate tisto, kar ste naredili. »Eeeh, to ni dobro!«

V redu. Zopet izoblikujete. Zopet eno leto mimo. Čez dve leti pokažete svoj projekt: »Aaaaa, ni dobro!« Zopet ni dobro! In tako tretje in deseto in stoto leto. In kje so vaši projekti? Zaprti v skrinjici!

Ne delajte tega! Rajši dajte eno idejo ven. In stopite dalje. In dajte drugo idejo.

Saj veste, tako kot vi zorite, zorijo ideje. In tako kot vaše ideje zorijo, zori in se odpira Nebo. Torej, ne zaustavljajte svojih idej.

Dragi moji, **moč kreacije je tudi v navidezni nepopolnosti!**

Komu mar, če vas žuli čevelj?! Vržete ga dol in greste bos. Komu mar, če imate morda raztrgan pulover! Komu mar, če ga slečete in daste dol. Komu mar, če imate idejo, ki se vam je tedaj porodila kot najbolj fantastična, čez eno leto pa dni dvomite v to idejo. Komu mar! Dajte jo ven! Odluščite jo. Pojte. Naredite še novo. Ne dodelujte jo v nedogled, ker stojite in tonete. Ne rabite tegá!

Saj veste, energija je pretočna. Energija je misel, se giba. Je kreativnost. Je vaša popolnost. To je vaša perfekcija.

Ali se spomnete, na samemu začetku, pred več kot desetimi leti, še dosti dosti dlje nazaj, ko smo se pričeli povezovati, kako težko nam je šlo. Vsi smo se morali naučiti slovensko. Mi smo se učili slovensko. Ne po kanalih, da bi se pretočili.

Pa veste, zakaj je bilo tako težko? Ker je Naša Lana dejala: »Ne. Moja misel, moja glava, moj možgan! Ne! Uči se slovensko!« To je tista predispozicija! In je postavila situacijo: »Ali Bog nauči se ali Oče nauči se! Brahma – me ne zanima, nauči se! Jezus – ti si faca, ti si bil dober, ti si bil že na Zemlji, ti si bil nekaj vreden! Vse ostalo ni bilo vredno nič! Ampak, no, ti lahko prideš blizu in te bom jaz učila angleščino, slovenščino, hrvaščino.« Ni da ni, kaj ga je vse učila!

Saj veste, potem pa se nota zaobrne in On prične učiti Njo. Od tam dalje prične učiti Nas. Od tam dalje smo prišli do idej in milijonskih idej. Malo se šalim, ampak malo pa zares. Torej, ne se ustaviti!

Če smo se mi lahko naučili slovensko in prevajamo preko več kot 9.832 različnih jezikov, se boste tudi vi spravili v idejo biti najboljši in stati za njo!

Kaj si lahko mislite, kako težko je v vašem »navideznem« popolnem norem svetu biti drugačen? Najbolj mi je bila všeč, moram priznati, ena televizijska oddaja, kjer je bila ena tako zelo provokativna. Oseba, ki je vodila, je bila najboljša, ker je vedno znova nekam drezala. In ko opazuješ, kako nekemu vre in ko vidiš, kako nekemu gre nekaj do srca, do živcev, ali kako pravite ali opevate pri vas, na drugi strani pa se ego polni, ego polni in v nekemu trenutku se pod težo ega spusti nekdo navzdol. No, pa takšni, hm, ne bom dejal, kreatorji! Takšni ne smete biti!

NIKOLI NE SMEMO PIKATI DRUGIH, JIM SPODNAŠATI NJIHOVE IDEJE

Ne smete pikati drugih – prvo in zlato pravilo!

Če se z njim ne strinjate, dobro, če je vaš otrok, mu boste vsekakor dejali, da na riti ima luknjo, da takšen ne more hoditi po svet. Ali pa, če mu bo všeč?!

Ne spodnašati ideje drugih!

Naj bodo še tako nore, mu rajši recite: »Meni se zdi nora ideja! Jaz osebno jo nisem sposoben izpeljati. Ampak ti, če verjameš vanjo, poskušaj ali pa daj, realiziraj jo. Ti bom pomagal!« **Če mu ne morete pomagati, dajte blagoslov ali pa odstopite. Ne pa kritizirati!**

Kdo ste, da boste sodili drugim, kaj imajo v umu in razumu, kakšne so njihove kreacije? Saj Izvor, saj v Izvor tudi ne posegate! Ali pa?

Torej, vsak posameznik naj se obremenjuje, izoblikuje, kreira sam.

Če za svojo kreacijo potrebujete širino: ljudi, prostor, živali, rastline, glasbo, zvok – kdo bi vedel kaj?, saj veste, kreacije so različne, različne postavljanke, **je pomembno samo, da oddajate signal.**

V nekemu trenutku bodo k vam pristopili ljudje z morda še bolj norimi idejami in se boste povezali. In skupaj boste ustvarili najmočnejšo vez, največji preboj vsega in zmagali!

Ko zmagate, ste znotraj zadovoljni. Ne zadovoljni – srečni, nasmejani!

In zopet boste pikali, ker boste realizirali svoje neumne sanje.

Bodite sanjač! Naj vas drugi glodajo, grizejo. Samo stojte! To je vam preizkušnja!

NIKOLI NE SMEMO DVOMITI VASE

In nikoli ne podvomite, da niste dovolj dobri, da niste dovolj na pravih mestih, da nimate dovolj izobrazbe. Nikoli in nikdar se tukaj ne ustavite! Kajti, izobrazba je največji greh vsega, ker vam vceplja v glavo manjvrednostni položaj.

Že vaše nore ideje o ocenah vas delajo nore. Kako bodo delale genije? Saj ne morejo!

Če bi Einstein tako razmišljal, bi bili vi še daleč daleč od tega, kjer ste!

Torej, zgledujte se po takih, ki so bili malce drugačni!

Ampak, prav veliki izumitelji so bili sami svoj steber, so bili sami svoja moč, so bili brez kritik do sebe, ker jih je zanimala samo ideja, kako spraviti nekaj na površje.

In to je vaša moč. Na to energijo se odzvanjajo bitja kreativnosti, ki vam sledijo, ki vas ne ohromijo, ampak vas podprejo. Točno na vaše sanje, na vašo pozicijo kreativnosti se odzovejo energije zmagovalnosti. Zato ste lahko vsi zmagovalci. Zato lahko vsi dodate svoj košček v mozaiku.

To je tako zelo preprosto kot bi vzeli vašo kuverto, vzeli znamko, jo polizali in jo poknili navzgor in odposlali. To je tako enostavno! Samo **ne obračajte se na to, kaj drugi mislijo, vidijo, čutijo, zaznavajo ali vidijo v vas!**

Samo tiste, ki jih začutite kot podporen steber, sprejmite. Samo tiste spustite dalje v tej kreaciji, v tej popolnosti. Če tu ni nikogar, naj vam bo figo mar! Če jih je to pet, jih imejte ob sebi in kreirajte dalje. Dajte, zapakirajte, postavite!

Tudi vi ne bili tukaj, kjer ste, če ne bi Mi po kosih dajali na površje, delček po delček, spoznanje po spoznanje, da ste razumeli, da ste doumeli, da ste slišali, da ste začutili, da ste spremenili program.

Torej, na samem začetku, ko Smo prihajali, je bilo najtežje razumeti Nas, ker Smo govorili kot Vesoljci. Čudo svetá! Čudo Nebá! Ampak, Mi Smo vedeli, da vi lahko, da vi zmorete.

In pogledjte se danes, po tolikih letih, kaj ste iz sebe naredili! Spremenili ste se! Ne Bom dejal na slabo, ampak na boljše! Zakaj?

Če nič drugega, opazite, da ste drugačni! Opažate, da želite drugačnost, da želite popolnost, da želite živeti svoje sanje. Sanje so vaša kreacija. Kreacija je vaša zaobljuba, je del popotovanja vaše usode. Torej, to je tisto, kar vi rabite, ko izpolnete Usodo. Se vam svet Neba, tega in tujega svetá popolnoma odpre. Takrat se zmorete postaviti, preoblikovati, premakniti, izostriti. Ko dosežete takšno stopnjo, zmorete telo razblinjati, zmorete energijo stransformirati v več različnih oblik. Torej, vse lahko naredite! Kar ste imeli v Izvoru, v Izvornemu življenju, ste imeli prav to moč, v katero vi morda dvomite.

Ampak, saj veste, **vedno znova dobivate preizkušnje, ali ja ali ne, ali naprej ali nazaj.**

Dragi moji, **tudi če se ljudje odmaknejo od vas in so prizadeti, so užaloščeni, so jezni, so takšni, so drugačni – imajo pravico, da so takšni! Naj bodo takšni! To je njihova zgodba!**

Ne glede zaradi česarkoli, **ne dopustite, da njihova zgodba, njihova jeza, njihovo nasprotovanje, njihovo nerazumevanje vas ali česarkoli, vpliva na vas! Ne dopuščajte!**

Ker takrat se oni hranijo na vas. Ker takrat oni rešujejo sebe in se opirajo na vas. Kot tisti, ki se utaplja, ko potaplja vse okoli sebe, da bi rešil sebe – enako izgledajo takšni! Pustite jo, osebo, naj pade na tla! Naj se potopi! Do dna bo prišla in tam bo lahko, ali se odgnala od tal in priplavala na površje in prišla na breg struge ali pa morda vegetirala spodaj in se smilila sama sebi.

Ampak, saj veste, vsi se naveličajo enkrat smiliti sami sebi! Saj poznate to. Nekaj časa se že smilite sami sebi, potem se vam pa več ne ljubi. In kaj se zgodi?

Poberete se in greste dalje!

To je tako kot se ločite – jokate, stokate. Čez pet let se sploh več ne spomnete, da ste bili z eno osebo. Figo vam je mar za tistega! Ali je bil takšen ali drugačen, še spomnete se ne več na njega ne! Torej, ker imate že druge smeri, druge poti, druge usmeritve.

Torej, kaj v življenju vas lahko ustavi? Nihče!

Kaj vas lahko ustavi? Edino vaš dvom, vi sami!

Torej, iz misli se ustvari energija, se ustvari kreacija, se ustvari beseda in se ustvari dejanje. In tako nastane novi dan. Tako nastane novi jutri, novo popotovanje novega preobražanja in vaše nove zmage.

Sedaj pa vam privoščim malo odmora, ker si ga zaslužite.

(ploskanje)

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. In znova Smo zopet z vami povezani v vašemu svetu.

Lepo in toplo, srčno pozdravljeni tudi iz Mojega stvarstva, iz Mojega pogleda.

Jorgovanski Vladni mož.

Danes Mi pripada ta čast, da lahko nekako odprem vaš drugi delež drugega dela – odgovore na vaša vprašanja.

Moram priznati, da Sem bil kar osupel od velikih prošenj, željá, vpogledov, razmišljanj in marsičesa drugega. Vendar, najbolje je nekako tako strniti vse skupaj v eno celovitost tako, da na vsako vprašanje, na vsak pogled, na vsako misel, prošnjo, rotnje ali razmišljanje Bomo pogledali. Nikogar ne bomo izpustili ali nekako, nekako obšli, da ga ne bomo opazili.

Za vsakega posameznika se bomo posebej potrudili, ko bomo obhajali. Nekaterim bomo dali nekatere postavitve celo na izživetje preko tega Dekleta, tega Telesa, da bomo spravili energije iz enega stanja v živo stanje in v razbremenjevanje. Vsega zagotovo ne bomo zmogli razrešiti, ker je veliko odvisno tudi od vaših, dejansko tistih popotnikov ali usojevalcev ali lastnega Vrha, o katerem je Očka dejansko zelo zelo dobro obrazložil. In zagotovo, zagotovo ste Ga dobro razumeli.

Vendar, kakorkoli že, drugi del je pravzaprav namenjen vašim vprašanjem, vašemu vpogledu. Poskušal Bom in poskušali Bomo v čim bolj obrazloženi energiji zajeti čim več vaših odgovorov. Tudi tistih, ki so se nekako nizali vzporedno, bomo zajemali v eno celovitost. Tako, da, kar izvolijo s prvim vprašanjem na površje.

»Hvala za besedo.«

Jasa.

Prvo vprašanje se glasi takole:

»Kaj je izvor našega nezaupanja vase? Na primer: vemo, kaj hočemo. Vemo, da smo sposobni to izvesti. In tudi, da bi si morali zaupati in to kreirati. Ampak, vseeno se spotikamo.«

Zelo močno vprašanje!

Najprej, ko se skreira ideja, je lahko ideja tisto nekaj, kar je Očka dejal, že skozi zgodovino imate od nekod neki spomin. Tam se nekaj nadaljuje.

Ko je tisto najboljše od najboljšega, ko je tisto najbolj ta pravo, ko točno veste, da lahko izpeljete nekaj in skozi to izpolnete svoje želje, svoje sanje, svoje hrepenenje, pa pride tisto nekaj, kar vas spodnese.

Najprej tisto znotraj vas. Tisto je najbolj rušilno. To je nasprotujoči se pol tistega dela shrambe, ki ne seže v srce, niti v umsko ali razumsko enoto.

Saj veste, **eno je um in razum.**

To je zgornje polje kreativnosti in kreacije ali pa kot nekega diska, na katerega shranjujete vse. Tako kot je Moj Očka dejal, tako kot pri teti Google, ko greste malce »poguglati«, tam najdete vse. Tako imate v umu in razumu.

Potem imate srčno polje, kjer je osnova za podporo vsega zgoraj.

To je najbolj veličastna energija, skozi katero lahko kreirate, postavljate, izoblikujete ali pa morda celo se odmikate in na nek način od sebe nazadujete.

Kadar prehajate v to nasprotujoče se polje, imate to tretjo plast usedlin nižine Zemlje. Upepeljena telesa imajo svojo shrambo energije, ki se shranjuje v podplatih. In bolj ko je čista, višje vibrirna, kako naj se izrazim?, ali manj obtežena, višje vibrira in jo imate v višjemu predelu – vse do spolovila, včasih tudi do popkovnega dela. Zavisi od posameznika. Vendar, **višje od tega, žal, ne greste.**

In prav tukaj spodaj, v temu spodnjemu delu, običajno po levi strani, v nasprotujoči se poljni sferi, nastaja iz tega spomina, iz tega prostora, ena energija.

Ta energija je tako kot misel, kot bitje, ki vedno znova pikne navzgor.

Torej, tisti spodaj piknejo nekoga, ki je v središčni točki. Tako kot bi dreznil v vesolje, kot bi dreznil v točko stičišča, kjer se lahko spremeni, izoblikuje ali preoblikuje vse. Torej tisti nekdo, ki ni podporni kreator stebra, ki nima nič veze z vašimi sanjami, ker so vaše sanje tisto, kar si želite, po čemer hrepenite, je višji delež in ni povezan s spodnjim delom.

Prav ta spodnji delež je tako, kot bi dejal, zavisten, zloben, zbirčen, zadirčen – vse tisto, kar si vi pravzaprav ne želite. Prav to je tisto nekaj, skozi kar on vdira ali nekako prodira nad vas, da bi vam izpodmaknil največjo nižino. Tako bi vi nazadovali.

Kako se rešiti tega?

Dokler ne opazite, kdo ste vi, zato se je Moj očka tako zelo nekako osredotočil prav na središče vas samih ali na središče vsakega posameznika, da je to najbolj pomembno izmed vsega, da ste znotraj to, kar ste in da stojite za tem, kar si želite, kar kreirate, kar ustvarjate, je to nekaj, kar je vašega. In prav tukaj bodite tisti: »Mmmm, to je moje! To sem jaz! To je tisto nekaj najboljše od najboljšega!«

Takrat vas nižina ne bo zmogla se oprijeti. Ker, ko vi date energijo ali pozicijo, da poslušate nekoga spodaj, da mu sledite, njegovim dvomom, njegovim izpodrivanjem, se pravi, takrat se pripnete kot zasnovek na to energijo. Takrat postanete nezadovoljni. Postanete nekako

zbirčni, zajedljivi, žalostni, otožni. Se pravi, morda celo se radi prerekate tedaj, ko ste speti s to energijo.

In dokler ne opazite tegá, preizkuševalca znotraj sebe, ne boste v nadaljnem procesu zapazili niti to, da se je ta spodnji povezal z nekom, ki prihaja v ali do avre, ki je njegov drugi del.

Še manj pa boste opazili tisto nekaj, kar je spodaj v globini kot pepel, kot tisti, v nasprotujoči se fazi, ki nimajo upanja ali zaupanja sploh v sebe, v obstoj, da sploh morajo in zmorejo priti v novo kreacijo.

Torej, osnova je ločiti kdo ste, kaj ste in zakaj ste!

Ampak, to ni nekaj, kar se da naučiti. To je nekaj, kar se da znotraj vas vzgojiti. In to je tisto, ko iz tiste trme, ko kar otroci radi velikokrat oporekajo staršem, ko rečejo: »Mmmm, NE! Točno tako bo! Ne. NE! Ne! Ne!« Takrat otroci stojijo za seboj. In točno to vi rabite! **Točno to je tisti center, skozi kar vi premagate preizkuševalce, vse tiste, ki ne verjamejo v vas, ker si ne upajo verjeti, niti ne smejo dopuščati, da vi izstopite iz tega polja. Kajti vi ste njim rešitelj. Kajti vi ste vir njihove hrane. Vi ste osnova, da oni so in sploh obstajajo. Vi ste tisti, ki jim lahko spreminjate. Torej, vi ste njim odrešitev!**

Kdo pa bi kar spustil sonce iz svoje dlani, če se temu tako reče?

Tako, da, najprej opazite to. In ko opazite to, ste zmagovalci na svoji življenjski poti.

»Od kod izvira občutek, da nismo dovolj dobri in kako ga premagati? In tudi, zakaj kritiziramo sami sebe?«

Kritičnost se običajno privzgoji – ali iz tega življenja ali iz predhodnih življenj.

Se pravi, **kritičnost se shranjuje od želodčnega predela, se pravi, do popkovnega, občasno celo do vrha spolovila.** Se pravi, **to je ta prekat, kjer se shranjuje energija te kritičnosti.**

Skozi vsako življenje, ko oče, mati ali nekdo v družini, najbližji vam, zmorejo vas že od malega kritizirati in vas vedno potiskati nekam na obronek, ko vi padate pod njihov vpliv, se **usedlina zapisa shranjuje prav v ta predel popkovnega dela.**

In tedaj vi dejansko postanete ujetniki njihovih misli in njihovega zapisa.

Takrat se morate najprej zavedati, da so to njihovi zapisi, njihova manipulacija in vaša šibkost.

Ko spoznate in razkrijete ta del tega zapisa, seveda, pri vas zavre ujezljivost, upor, žalost. Velikokrat jočete. Ko pa se srečate s tako osebo, pa ste zopet prijazni, zopet potrpežljivi, zopet ne znate postaviti meje, ker se to ne spodobi, ker bi vam oče zameril, ker bi vas morda mati razdedinila, ker bi lahko bile posledice.

Takšen začaran krog.

Torej, vse se prične in konča v vas.

Kako prestopiti to mejo?

Dejansko ločiti – kaj ste vi in kaj so starši?! Kdo vam je vstavil program? Kako ste se spustili v nižino do točke, da ste jim ugajali, da ste preživeli? Da ste bili nahranjeni, da ste bili »navidezno« ljubljani, da so vas oblekli, uredili, da so vas predvsem opazili, morda celo cenili.

Torej, ustrejanja so karma.

Torej, vse to izhaja iz karmičnega zapisa. Tako, da najprej je potrebno ozavestiti. Ko ozavestite vidite. Ko vidite dojamete. Ko dojamete razumete. Ko razumete izpuščate, dopuščate, da oni so, kakršni so. Vi pa ste drugačni in spreminjate program in ste zagotovo najboljši starši od vseh.

»Zakaj ne moremo sprejeti dobrega v življenju?«

Mhm, hm, Jaz zelo rad sprejemam dobro.

Kako in zakaj je zelo močno vprašanje.

Mnogokrat človek ne upa videti, da je nekaj dobro za njega, da je nekaj morda boljše od tistega, kar je bil prevzgojen. Vse se prične v nekakšni vzgoji. Vse obstaja na Zemlji kot nekakšen program. Se pravi, program misli, program pričakovanj, program zahtev, program srčnih želj, se pravi, nečesa, kar je po protokolu.

Saj veste, skozi tisočletno zgodovino, če niste bili pohlevni, tihi, istih misli, enakega fokusa kot so želeli cerkvene oblasti, so vas ali drugače somišljeniki, so vas obesili, obglavili, morda zakurili. Če ste imeli srečo, so vas vrgli kakšnim krokodilom, da so vas na hitro se nahranili. Se pravi, **vedno tisti strah pred smrtjo!**

Torej, vse se prične v strahu.

Torej, nadvladati strah – strah je osnova zmage in preoblikovanja. Ko zmagate in premagate ta strah, kaj bo, če bo tako kot boste upali in si želeli vi, in si boste upali stopiti na pot posledic, na pot drugačnosti, boste srečni in ne nesrečni. To si pomnite in zapomnite!

In na takšni poti mnogokrat vas ljudje zapuščajo, izpuščajo. Pa kaj zato?! Koliko duš ste v milijonskih letih srečali in pozabili, da sploh obstajajo? Pa se boste sedaj sekirali za to zadnje življenje? Ne rabite tega!

»Kako ločiti svoj vrh in svoj ego?«

Vrh in ego nimata nič skupnega.

Ego je pravzaprav ustvarjen program nadzora, ko ste iz nemoči, skozi popotovanje, zmogli sebi zapirati oči. Torej, ko ste si peskali oči, ko ste ugajali, ko ste postavljali taktično in zvito, da vas niso skozi zgodovino zastrupili, skozi zgodovino morda omožili. Ali pa, če so vas že omožili ali poročili, da so vas vsaj modro poročili, da vam niso naredili kakšnega hujšega gorjá. Se pravi, to je ta, tista taktičnost – preživetje!

Golo preživetje, ali obstoj ali »varnost«, da se vam nihče ni maščeval in vas tretiral ali mučil na, na fizični bazi, je hranilo ego.

To je bila osnovna energija, kjer je bil destruktivni program in hkrati varnostni program. In skozi to se je ustvarjal prostor spomina.

V določenem momentu je ta energija nadvladala, oživela, obudila in pričela voditi vas.

To ego bitje je pravzaprav nasproti instinkta, se pravi, diagonalno levo, običajno pred vami.

Je samostojno bitje, ki zmore marsikaj nadzorovati.

In ker je najbližje vam, ga velikokrat tudi najbolj zaznavate, ker se vam zmore prisloniti celo na obličje lica in vam celo kaj zašepetati.

In takrat ste vsi v nekakšnih »nebesih«, zemeljskih nebesih, ko se tretirate: »Uuuu, slišal sem glas!« **Ta glas pa vas običajno zavaja.** Ta glas je tisti, ki vam dela takšne vijuge. Ampak, ko vi ne ločite glasov medsebojno, ko ne ločite spomina od spomina, padete njemu v obličje. Kot bi padli njemu v naročje.

Tedaj se zgodi, da ego z vami prične živeti. In tako dobite ego nadzor.

V določenem obdobju, ko vi večkrat in prevečkrat date možnost egotu, da vstopa v vaše življenje, to bitje preplavi vaše trpljenje. Predvsem vaše življenje, vašo materijo.

In kaj se zgodi?

Postanete točno takšni kot je vaša shramba, kajti ego je vstopil v vas.

Kdaj se to najbolj vidi?

Dragi moji, nikar Mi ne zamerite tisti, ki ste v določenih pozicijah – **v politiki!**

Takrat pozabite, da ste bili preprosti ljudje. Takrat pozabljate, da ste dihali isti zrak, ker vi sedaj imate svoj zrak. Vi imate svojo dušo. Vi imate svojo moč. Vi imate svoj denar. Pa ne glede na to, kako in kaj je. Tam je ego najbolj živ.

In največjo moč ima prav ego!

Ampak, ego ni Svetloba! Ego je tema, grenkoba, ker ego povzroča bolečino drugim. Ko povzroča bolečino drugim, se ustvarja karmičen zapis. Trpljenje drugih bo posledično prevzel ego. Ego? Kdo drugi, če ne vi! Torej, začarani krog. To pa pripelje v ponovno rojstvo, v ponovno preoblikovanje.

In dajte, veselite se, naj bo čim več politikov, naj bo več, čim več egotov, naj bo čim več tistih najboljših od najboljših, ker oni še rabijo trpljenje, da bodo izkusili življenje.

Vi, ki dostikrat pogoltnete in zacvilite, boste v zelo kratkemu času zagotovo osvobojeni in se radostno nasmejali. Ne bojte se!

»Zakaj nastanejo vsiljive misli in kako jih lahko ustavimo?«

Vsiljive misli so običajno program, ki vam ga vstavlja spomin. Torej, tako kot ego, tako kot drugi prostori, se pravi, so shrambe zapisov. Večkrat, ko nekdo, ki vam zašepeta in vam daje dvom, večkrat, ko ga poslušate ali pa v trenutku, ko ga poslušate in mu sledite, mu dajete »takozvano« hrano.

Kaj je hrana?

Hrana je spomin. Spomin na spomin, spomin na spomin, spomin na spomin in bitje postane ustoličeno, živo, budno. In ko zopet napolni svoj prostor, prevzame telo in ste zopet lahko žrtev same igre.

Torej, zasnovnik kot zadnje živeče, je najbolj intenzivno bitje preoblikovanja vsega.

Zato je vaš rek tako zelo zlat. Ali se spomnete vaših prigod, ko pravijo – ko je Bog hotel skriti le najboljše od najboljšega, najboljši zaklad nekam pred človekom. Pa ga je hotel skriti na goro, pa je Nekdo dejal: »Ma, človek bo prišel na najvišjo goro. Tudi do neba, če bo potrebno.« Pa je drugi modrec dejal: »Pa skrijte ga globoko v morje!« »Ah, je dejal, tudi tam ga bodo našli. Zagotovo! Do najnižje toče bodo plavali.« In Nekdo pravi: »Skrijte ga v človeka. Tam ga ne bo iskal!«

In točno tam ga morate iskati in imate vse na svoji dlani.

»Vedno znova padam pod težo misli in izrečenih besed. Pridejo konflikti, ki me zelo bremenijo in se zelo sekiram. Sem žalostna in jočem. Zakaj je temu tako?«

Zato, ker je potrebno zamenjati ljudi, s katerimi se družijo, ne glede v kakšnem družinskem, prijateljskem ali tesnem sodelovanju je oseba.

Ko oseba prične trpeti v odnosu, kakršnemkoli, ali prijateljskem ali družinskem ali poslovnem, se pravi, ko vidi, da gre na njeno škodo, se običajno prične energije kopičiti v takšno rušenje, da oseba zboli.

Ko oseba zboli, prične končno iskati zakaj? Točno dojame, da je kopičila v sebe.

Ampak, nekateri se nikoli ne izkopljejo iz tegá, ker se trdno držijo, da si ne upajo. Se trdno držijo veje, da morajo biti trpinčeni, ker hočejo biti trpinčeni. Zopet drugi pravijo: »Pa nimam denarja, da bi preživel. Nimam denarja, da bi obstal ali pa morda šel.« Zopet neki izgovori!

Dragi moji, ko se boste sami odločili, da ste vredni več kot bolečina, ko se boste sami odločili, da želite biti več kot sovraštvo, kot filter, boste zmagali, boste postali srečni. Zakaj?

Ker boste izstopili iz nenehnega vzorca, ker ste kot hrčki na tistih vaših vrtiljakih, ko vrtite in vrtite in se obračate in ste na istemu mestu.

Saj veste, iz vrtiljaka je potrebno izstopiti in nekam se premakniti. In to vi rabite, ker drugače boste v drugo in vse do četrtega leta imeli hudo bitko s samim seboj in s svojim lastnim obstojem. Nekaj naredite.

»Kako izbirati med večimi idejami?«

Hm, dobro vprašanje!

Ko se posamezniku utrne misel, se mu prične goditi misel na misel, misel na misel. Ampak tako, kot je moj Očka dejal: »Držite se stola!« Če vam nekdo ponudi še mizo, pa vrata, pa posteljo, pa odejo, vas to ne zanima. Vaš prvotni cilj je bil najti stol, obliko stola.

Torej, ko pričnejo drveti ideje, se ustavite in recite umu: »Stop. Jaz rabim samo stol!« Iz tega se bo razpršena energija ustavila. Teta Google se bo ustavila in prenehala ponujati destinacije in pozicije. Ampak, vi boste dejali: »Jaz rabim samo stol!« In takrat se bo prava ideja izoblikovala, ustoličila in zmagala. Preprosto!

In še zadnje vprašanje:

»Ali so pravljice dober izvor kreativnosti in povezave z Višino?«

Oooo, pravljice imam rad. In veste zakaj? Ker jih tudi Sam zelo rad kreiram.

Pravljice namreč prebujajo tisto lepo, kar je nekoč, od nekod že bilo.

Torej, vsaka pravljica je še kako zelo živa. In otroci jih tako radi poslušajo. In prav zaradi tega ohranjajo željo biti princeska in princ na belem konju, ali na osličku ali na takšnem ali drugačnem. Ni pomembno!

Pomembno je, da se povezujete s pravljičami, ampak s tistim pravljičnim delom znotraj sebe. To je tisto nekaj, kar je čistega, motivacijskega, obujanje starega, čistega, izvirskega. To rabite!

Pravljice namreč niso izmišljotina. Ali pa, v vašem svetu navidezno izmišljotina. Ampak je samo program nečesa, kar je že nekoč nekdo nekaj slišal, preživel, izoblikoval, morda naslikal skozi davnino in je danes iz slike postala le beseda.

Vendar, vsaka pravljica, ki ima noto moči lastne zmage, ki motivira, ki podpira, ki daje upanje, ki daje vero, ki daje zaupanje in nasmeh otroku na obraz, vas tako pocrklja. Imate občutek, da ste naredili nekaj dobrega.

So pa tudi pravljice, v katerih so poučne zgodbe. Otroci jih globoko shranjajo v notranjost. Ali veste, ko vi pravite, jim pripovedujete, berete ali prebirate pravljice, pravljične besede otroku dajo resnično sliko in vstopa v matrico in podoživlja in jo živi. Zato mnogo otrok joče, ali se smeji ali se radosti ravno zaradi tega, ker besede postanejo meso mesá tega sveta.

Ali veste, če bi vsakdo ustvaril lastno pravljico bi v življenju bilo nekaj najlepšega. Zakaj? Ker bi sledil svojim sanjam.

Kaj pa je pravljica? Kot neka zgodba motivacije, poduka in opomnega. Torej, **v življenju bodite svoji pravljicarji. Kreirajte, ustvarjajte in izoblikujte. To je tisto, kar vam da krila.**

Nikoli in nikdar ne delite svojih sanj tistim, ki jih morda niso vredni.

**Ampak, kdo pa ni vreden vaših sanj?
Tisti, ki vam ustvarjajo bolečino.**

Če pa zmorete čez ta korak stopiti in biti tako zelo trdni v svoji veri, v svojem bitu, hm, pa sploh ne veste, kaj boste naredili. Njim boste tla izpodmaknili. Vi boste leteli, oni bodo v določenemu trenutku tonili.

To je zakon karme, zakon preoblikovanja, zakon spametovanja.

In kadarkoli ste pravljicarji, s čistimi nameni, s čisto pozicijo, ste tako znotraj pomirjeni in radostni. Morda tudi sami kot odrasli večkrat vstopite v svet pravljič, tistih pravljič, ki jih kreirate sami zase.

Skorajda ni človeka, ki se vsaj enkrat letno ne bi ujel v lastno misel, kako bi bilo, če bi bilo, se potapljate v svet sanj. Kaj pa je svet sanj, če niso to pravljice ali pripovedke, ki jih izoblikujete iz notranjega uma in razuma in jih povežete v lastni steber lastnega bita?

Bodite sami svoja kreacija. In živite to kreacijo. Nihče v življenju vam tega nima pravice vzeti, ker to je vera. In jo tudi ne more vzeti, ker to je vaša energija, ki je iz vas vstajiteljska in zmagovalna.

Bodite zmagovalci tako kot Mi, tako kot vsi okoli vas in znotraj vas. In predvsem, imejte se radi. Naj bo to najboljša popotnica.

Želim vam vse lepo in lepo, lepo pozdravljeni.